

Гл. 6. ВТОРО ПОСЛАНИЕ КЪ КОРИНӨЯНОМЪ.

причинѣ да ся хвалите съ насъ, да има какво да кажете на тѣзи които ся хвалятъ отъ лице, а не отъ сърдце.

13. Защото ако смы ся изумили, то за Бога; ако ли здраво мыслимъ, то заради васъ.

14. Защото любовь-та Христова ны принуждава; понеже смы разсѣдили за това, че ако е умрѣлъ единъ за всички-тѣ, то всички-тѣ сѣ умрѣли;

15. И умрѣ за всички-тѣ, за да не живѣйтъ вече живи-тѣ за себе си, но за тогозъ който е умрѣлъ и въскръснѣлъ за тѣхъ.

16. За това ный отъ нынѣ не знаемъ никого по плѣтъ; а пакъ, ако и да знаямы Христа по плѣтъ, но сега вече *така го* не знаемъ.

17. За то ако е нѣкой въ Христа, *той е* създаніе ново; ветхото прѣминѣ, ето всичко станѣ ново.

18. А всичко е отъ Бога, който ны примири съсь себе си чрѣзь Исуса Христа, и даде намъ служеніе-то на примиряваніе-то;

19. Сирѣчь, Богъ бѣше въ Христа, и примиряваше свѣтъ-тѣ съсь себе си, като не вмѣняваше *на челоуцы-тъ* прѣгрѣшенія-та имъ, и вложи въ насъ слово-то на примиреніе-то.

20. И тѣй отъ Христовѣ странѣ посланници смы, като че Богъ чрѣзь насъ умолява; молимъ *вы* отъ Христовѣ странѣ, примирѣте ся съ Бога.

21. Защото тогозъ който грѣхъ не е знаялъ, *Богъ* за насъ *го* грѣшенъ направи, за да станемъ ный чрѣзь него праведни прѣдъ Бога.

ГЛАВА 6.

1. И ный като съдѣйствуваме *съ него*, умоляваме вы да не бѣде у васъ напразно приѣманіе-то на Божіѣ-тѣ благодать.

2. (Защото казува: Въ пріето врѣме послушахъ тя, и въ день на спасеніе помогнѣхъ ти; ето сега врѣме благоприятно, ето сега день на спасеніе.)